

PROLETER

İstanbul

Yıl : 2
Sayı : 23
Haziran 1985

TKP İstanbul İl Komitesi Organı

Kurucusu: Deniz yıldız

"DEMOKRASİ ve ÖZGÜRLÜK" MİTINGİNDE ONBİNLER HAYKIRDI: "ZİNDANLAR BOSALSIN, GENEL AF"

Sosyal Demokrat Parti'nin "Demokrasi ve Özgürlük için, Pahallılığa ve İşsizliğe Karşı" mitingi 9 Haziran'da Sarayhane Meydanı'nda yapıldı. İstanbul halkı, havanın açığı derecede sıcak olmasına rağmen miting alanına sabahın erken saatlerinde doldurmayı başladı. Onbinlerce işçi, emekçi, memur, emsal, genç, kadın, polislin baskı ve tehditlerine karşı özgürlük ve demokrasi isteklerini haykırarak için Sarayhane'ye koştu.

Mitinge sadece İstanbul halkı değil, çevre il ve ilçelerden, hatta Erzurum'dan, Sivrihisar'dan, Denizli, Aydın, Antalya'dan gelen yurttaşlar da katıldı. Yüzerce kilometre yol katetmiş yi göze alarak Sarayhane'ye gelenler faşist diktatörlüğe, Üsal cetesinin dayattığı açlık, baskı ve yığın politikasına karşı seslerini yükselttiler.

MİTINGE TAŞINAN PANKARTLAR

"Demokrasi ve özgürlük" mitingine katılan yurttaşların ellerinde taşıdıkları pankartlardan bazıları şu

DEMOKRASİ SAVAŞIMINDA ÖNEMLİ BİR ADIM

SOĐEP'in 9 Haziran'da Sarayhane'de düzenlediği "Demokrasi ve Özgürlük" mitingi yaygın bir katılımla yapıldı.

SOĐEP'in yerel seçimler öncesi 23 Mart'ta aynı alanda yaptığı mitingle karşılaştırıldığında, 9 Haziran gösterisinin daha yaygın, daha coşkulu olduğu bir gerçektir. Kuşkusuz gelecekte düzenlenecek bu türden eylemler çok daha yaygın olacaktır.

9 Haziran mitingine, tüm sol gruplar güçleri oranında katıldılar. Katkıda bulundular. "Zindanlar Bosalsın Genel Af", "Kahrolsun faşist diktatörlük", "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Kahrolsun Faşizm", "Doğrusun İstifa, YOK'e Hayır", "141-142'ye Hayır" gibi temel belgileri gösteri boyunca güçlü bir biçimde haykurdular.

9 Haziran gösterisini, tüm engellemelere, polislin baskı ve gözetimlerine rağmen demokrasi savaşımında önemli ve ileri bir adım, özgürlük ve demokrasi düşmanlarının suratında patlayan bir toket oldu.

9 Haziran gösterisini değerlendiren kimi ilerici yazarlar, 12 Eylül sonrası uygulanan yöntemlerle yığınların 'depolitize' edildiğini, bu nedenle miting katılımının beklenenden altında yaygın ve coşkulu olduğunu vurguladılar yazılarında. Elbette bu değerlendirmelerde haklılık payı yok değil. Nitekim miting alanının dışındaki parklarda toplanan,

(Devamı arkada)

belgeler yerliyordu: "Zindanlar bosalsın, Genel af", "Polis Devleti değil Halk Devleti", "Demokratik Özerk Üni versite", "Cepler ve tencere boş, patronların keyfi hoş", "Sendika hakkımız söke söke alarız", "Doğrusun İstifa", "YOK'E Hayır", "Katilin, Gelişme Haracı", "İç, Ekmeç, Özgürlük", "Düğüne suç olamaz", "Kaçakçılar dışarda, fikir suçlusu içerde", "Memura sendika hakkı", "Emekliye yaşama hakkı", "Şirketli hükümet mi?", "Demokrasi için Erken Seçim"

MİTING BAŞLIYOR

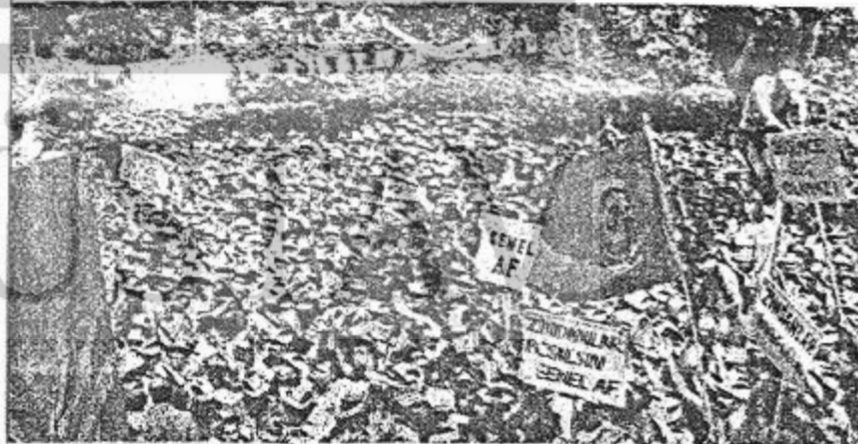
Sarayhane Meydanı'nı dolduran onbinlerce insan, açığı alacak, yağmen coşkularını yitirmeli. Komşuların bağlanmasından önce atılan sloganlar faşist diktatörlüğün suratında patladı. Miting boyunca sık sık atılan en temel belgi, "ZİNDANLAR BOSALSIN, GENEL AF" idi.

Mitingte ilk olarak SOĐEP İstanbul İl Başkanı Korel Güyşen konuştu. Sıra sırayla omuzlayan konuşmacılar ise, SOĐEP yöneticileri, Nail Gürman, Türkkan Akyol, Cemal Kartay ve Genel Başkan Erdal İnönü oldu. Demokrasi, özgürlük, pahallılık, işsizlik konularına ilgilleyen konuşmacıların sözleri sık sık şu belgilerle kesildi:

"Zindanlar Bosalsın, Genel Af", "Polis Devleti Değil, Halk Devleti", "Faşizme karşı Omuz omuz", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "İnkencelelere İdamlara Son", "Yaşasın 1 Mayıs", "DİSK'e Özgürlük", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alarız", "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Kahrolsun Faşizm", "Doğrusun İstifa, YOK'e Hayır", "141-142'ye Hayır". Bu arada birçok ev kadınının miting alanına boş tencere, tava ve fişlelerle geldikleri ve atılan belgi-

lere tencere kapaklarını vurarak eylem ettikleri görüldü.

SOĐEP'in tertiplediği "Demokrasi ve Özgürlük" mitingi, Genel Başkan Erdal İnönü'nün konuşmasından sonra "Zindanlar bosalsın, Genel Af" belgisinin haykırılmasıyla son buldu.

BİR İLİŞKİNİN DOĞUSU

Yazımızda en büyük esasımız, partimize hizmettir. Partimize bağlılığımızdan ve inancımızdan kaynaklanan disiplinimiz, bizi ayakta tutan en büyük silahımızdır. O'nun bize gösterdiği hedefler, birleşik politik ve ekonomik gerekçeler günlük hayatımızda ve savaşımızda bizi yönlendiren güçlerdir.

Biz, birden fazla insanın birlik te olduğu bir yazma sürdürüyoruz. Bir yazma maddi olarak yaratmak, bir yazma örgütsel sorumluluğunu su yerine getirmek sorunudur. Durumumuz gereği, sorumluluk belirli bir kişi üzerinde bulaşmıyor. Bu bağlamda özellikle yazışmalar çevreye uyum sağlamak, kendimizi açığa çıkarmak hatalar yapmamak konusunda da sorumluluk bağta bulaşmıyor.

Yazışmalar ortama iyi tanınmak ve kendi durumumuzu açıklamak bizim için ilk hedefti. Bu durum varlığını sonra çevreye çeşitli düzeylerde dostluk ve arkadaşlık bağları geliştirmeye bağladı. Bununla esasını çeşitlendirdi. İlk önce ilişkilerimiz boyutları oranında çevrenin nabzını yoklamak için, partimizin politikasının günlük sorunlar karşısındaki tutumunu onlara iletmek, görüşmelerden sonra ve derinleşen ilişki kurabileceğini insan çıkarmaktır.

Çevreye sözünü ettiğimiz esaslar çerçevesinde birliyle tanıştı. Önemli maddi durumlarımız gereği ayda birkaç kez karşılaşıyorduk. Bu karşılaşımlarımızda rastgele konular üzerinde sohbet ediyorduk. Onda belirli olumlu değerler gördük. Dürüst, cana yakın, insanocul, saygılı ve yardımsever özellikler... Bu özelliklere dayanarak ilişkileri daha da sıklaştırmaya ve derinleşmeye karar verdik. İşe nerden başlamak gerektiğini tespit etmek atılacak ilk adımdı. Önce kendime dikkat etmeliydin. Ona yaklaşıp, bunun politik bir amaç taşıdığını, dolayısıyla benim politik kimliğimi de sınırlık belli etmemen gerekiyordu. Fakat bunu nasıl söyleyecektim? Bu soruna yaklaşırken hareket noktası onun durumu oldu. Onun durumunu iyi tespit etmek ve ilişkileri hangi düzeyden ve hangi kanallardan yürütmek gerektiğine karar verdik

gerekiyordu. Ona her yaklaşımda kendi kendine su soruyordum. Benim bu yaklaşımın onun kafasında ne gibi sorular doğurdu? Ne gibi yaklaşımlarına yol açabilirdi? Onun ürkekçe ya da beni açığa çıkarmak için doğması için özel dikkat gerekiyordu.

Günlük yazma rastgele etkileri onu dağıtıyordu. Eski rejiminin politik ortamı ve uygulanan ekonomik politikanın yarattığı açlık tehlikesi bir keresinde onunla üzerinde etkisini gösteriyordu. Tüm uygulamaları, düşünceleri ve enerjisi hergün biraz daha dar alanlara ve tek tek olaylara takılıp kalıyordu. Günlük yazma basit gibi görünen sorunlarının arkasındaki derin toplumsal ve ekonomik nedenleri görüyorlardı. Günlük yazma kontrol edip yön vermesine, olay terisi yönde ilerliyordu. Bolayış ile ilk önce güncel yazma sorunları üzerinde yoğun olarak durduk. Hayatın sadece "ekmek parası" kazanmaktan ibaret olmadığını, hayatın sırtında bir yük değil, tersine yazmaya değer bir süre olduğunu öne çıkardık. İnsanın kendisini sorunların kucağına teslim etmemesi gerektiğini dile getirdik. İnsan, çeşitli etkinlikler göstererek hayatın son gineleştirebilir ve yazma bireyler katabilir. Bunlara uygun olarak önce onunla maçlara gittik. Spor yaptık. Santraç oynadık. Zaman zaman nitelikli konu filmlere ve oyunlara gittik. Daha sonra çevresindeki insanlar ve olaylar hakkında görüşmelerde bulunup yorumlar yapmaya başladık. Kendisini de bu konularda güncellemek de bulunmaya ve sonuçlar çıkarmaya teşvik ettik. Bu yönde uduşumunda bazı adımlar attık.

Bunları yaparken iki amaç vardı. Birincisi, onun yazma önünde oradan oraya savrulmasını önlemek. Günlük yazma doğrudan baskılar altında edilgenlikten kurtarip kontrollü, hangi adımı niçin atması gerektiğini bilen etkin bir duruma getirmek. İkincisi ise, günlük yazma basit gibi görünen sorunlarının arkasında senin bir ekonomik-toplumsal gerekçeler yuvarğı olduğunu göstermek. Böylece onu gülmeye yazmaya yöneltmek, her olayın bir sebep sonuç zinciri içinde geliştiğini göstermekti.

Daha sonra yazma çeşitli kesimlerdeki sorunları konusunda birlikte tartışıp sonuçlar çıkardık. Bu sorunların çözümüne yönelik yapabileceğin yardımları yaptık. Gerek aile yazma, gerek sosyal ve ekonomik yazma konusunda kararlaştırdığımız bazı yönlük öneriler getirdik. Bunları uyguladı. Bu uygulamalardan sonuç aldı. Semaizetine hergün daha fazla inandı.

İlişkimiz bu düzeye gelince bir başka ögeyi öne çıkardık: İlgisellik "Yapacağın" dediğini yapmak. Verdigi sözü muhakkak yerine getirmek. Konuşmadan ve davranmadan önce bir amaç göstermek. Amaca uygun olmayan her türlü davranıştan kaçınmak. Belli bir süre sonra bunlarda ilişkilerimizde temel olarak yer etti. Bu dostlukumuzun saygınlığını ve seviyesini artırdı.

Artık onunla düzenli bir şekilde görüşmeye başladık. Gazetelere yazma yazma sosyal ve ekonomik konular üzerinde tartışmalar, sohbetler yapmaya başladık. Ben Partimizin radyolarında düzenli dinliyordum. Rejimin gideceği olayları bu yolla ona iletirdim. Bunları çeşitli yabancı radyoların yayınlarından dinlediğimi söylüyordum. Artık onda anlamı sohbetler olaylar hakkında yorumlu konuşmalar isteği gelişmişti. Ona bir tane romanı önerdim. Üzerine alıp okudu. Okuduğu kitaplar üzerine tartışmalar yapıyorduk. Hocuna diydük. Düzenli olarak okumaya sürdürdü. Bir müddet sonra Moskova Radyosu'nun Türkiye yayınlarını dinlemesini önerdim. Radyo alıp dinlemeye başladı. Bu aşamadan sonra çeşitli politik konuları daha rahat konuşmaya başladı. Arkasından partimizin radyosunu dinlemesini önerdim. Radyo yayınlarına güveniyor ve çok saygı duyuyordu. Tüm bu konulardaki semaizetine inandıktan sonra ona partimizin yayın organlarını vermeye başladık. Artık o, güncel olayları en gerçek kaynağından, geçişin sesinden düzenli olarak öğrenebiliyor. İyayınlarımızın iyi göstericiliğinde yazma ve ilişkisine çekildi deniyor.

Bu aşamalardan sonra birşeyler üretmesini gerekiyordu. Oturduk, konuştuk. Partimizin yayın organlarına yazma yazmak gerekiyordu. Bunun için ailemizde bir paylaşıma yaptık. Özgün olarak iki günlük gazeteyi iletiriyorduk. Bu iki gazete iletiriyorduk. Gazetelerden derlediğimiz kupürlerden yararlanarak yazılar hazırlıyorduk. Ayrıca çevresinde duyduğumuz, gördüğümüz olayları birbirimize aktarıyorduk. İlgili olaylar hakkında yazılar hazırlıyorduk. Şimdi çevreye en ilgiğine ve derinliğine ilişkiler kurmak görevi, onunla önünde duruyor. Kalıcı insanlar bulup onları kendimize bağlama sorumluluğunu onunla taşıması gerekiyor.

ŞİLİ'DE MUHALEFETİN SAVAŞIM DENEYİMİ

SPIEGEL muhabiri Walter Tauber'ın Kesin sayısında çıkan bir yazısında Şili'de diktatörlük karşıtı muhalefetin her geçen gün arttığı üzerde duruluyor. Muhabirin bu yazısından muhalefetin eylemlerinin yer aldığı bazı bölümleri kısaltarak sunuyoruz.

Diktatörlük önceden olduğu gibi sık sık Santiago Katedrali önünde gösteri yapanların üzerine ateş açıyor, göstericileri sopalarla dağlıyor, işkenceye uğratıyor, insanları ülkenin kuzeyindeki kışlalara sürgüne gönderiyor, gazetecileri tutuklatıyor, radyo TV sipkerlerinin ağını tikiyor.

Tüm bunlara rağmen diktatörlük karşıtı güçler hızla artıyor. Göstericilerle polis ve askerler arasında çatışmalar çıkıyor, protestoların genişlemesi durdurulmuyor.

Santiago'da Augustinas Calle'de yaşlı bir bayan bayılup yere düştüğünde çevrede birikenler "bu hepinin iş başına gelebilir, yarı aç" diye kışkırlıkla hakırıyorlardı. İnsanlar bayılan kadının etrafına toplandı. Trafik sıkıştı. Şili başkentinde rejime karşı kendiliğinden bir gösteri oluştu.

Sabahları otobüs yolculuğu işe gidenler için neğeli gösterilerle do-

lu oluyor. Hala durakta bir parkçı olursa, bunlar genellikle politik protesto parkırları söyleyerek gitir ve sessizle para kazanan gençler oluyor.

Bafta sonundaki hiçbir futbol maçını tiribünlere gösteriş geçmiyor. Üniverste futbol turnuvasında bir takım isme "se ya aceer" (DÜŞÜK) ileticiler çokluğu hep bir ağızdan tempo tutuyor, hakırıyorlar "DÜŞÜK" diye.

Uzun süredir Video filmleri, rejimin bayağı sanatlarını dinliyorlar. Bu muhalefetin yeni güçlü silahı oluyor.

"Şili'de seydan muhaberesiyle", ya da Costa Barros'un "Mising'in de (Kayıp) ordunun vahşetiyle tanışmak isteyenler Belediye binalarında ve kültür merkezlerinde uzun kuyruklar oluşturuyor. Rejim bu "siyasi olma yas" toplantılarını üzerine madiren gidebiliyor. İstihbarat Servisi ise bu kasetleri çalıyor, yarını hızla çikmiş ucuz kasetler alıyor.

Muhalefetin haftalık magazin dergileri cenazetle ve çaka yoluyla sanayin anlamasız operasyonlarının üzerine gitmeyi biliyorlar. Haftalık dergi "Caure" eğer beyaz bir kareye "devlet başkanı Pinoşe'nin resmini çizerek "sansür" ederek oturtuyorsa ve ya "Analisis" ilk sayısında trafik

işaretlerini açıklıyorsa greve çağırıyor anlamasındadır. "Pose" karnızı de kizgen "atop" dekkettir, fakat aynı zamanda "grev yapısını" anlamına gelir.

Juan Antonio Aguirre adlı Fransızın polis tarafından tutulduktan sonra kafası kopmuş bir şekilde bulunması işkence ve katliamlara karşı gösterilere yol açıyor. Fransız topırağ verilirken, tabancada salt sezik kurucunun var, yani ancak sezikizi si öldürülebilirsin" diyor motorlu polisi, yazmaların arasından çıkan bir genç. "Fakat olan ne?" Polis motorunu çalıtırap savıyordu.

Beklenlik ve resmi dairelerde de muhalefet göze görülebiliyor. Beşgünlük protesto grevleri güçlenen ve mediyet deki hiç bu kadar Santiago trafiği ni felce uğrattıysa sendikalar, Pinoşeğe karşı ortak hareket ediyorlar.

**TÜRKİYE'NİN
GÜÇLÜ BİR
TKP'NE
İHTİYACI VAR**

İNSANA VERİLEN DEĞER...

19 Ocak günlü Hürriyet gazetesinin de iki ayrı haber yayınladı. Bu iki ayrı haber, iki ayrı dünyada, kapitalist ülkelerde ve sosyalist ülkelerde de insana, insan sağlığına nasıl değer verildiğini çarpıcı bir biçimde ortaya koyuyor.

Gazetinin birinci sayfasında, "Hag tane parası yüzünden hasta" başlığı altında yayınlanan ilk haber İzmir'den. İzmir'in Bahar Mahallesi'ndeki bir gecekonduda oturan 4 çocuk anne si Seher Eryılmaz, hastalanan yedi günlük bebegini SSİB'ne bağlı İzmir Çocuk Hastanesi'nde parasızlık nedeniyle "senet" karşılığı tedavi ettirildi. Bebegün bir haftalık tedavisi masraflarını karşılık Hastane Sayın 20000 liraya anmesinden istedi. Tedavi masrafları ödemesinden bebegi taburcu etmeyen saymanlık, daha sonra "senet" karşılığı bebegi taburcu etti. Çok geçmeden Seher Eryılmaz'ın evine "hastane borcu" nedeniyle hasta geldi.

İkinci haber, gazetinin "dünya haberi" köşesinde "doğurganlık ayrıcalığı" başlığı altında sosyalist Çekoslovakya'dan. Haber aynı şekilde "Venedik'te uygulanan sosyal yardım ve hizmetler programından en çok yararlananların başında çalışan ka-

dınlar geliyor. Çok kadınları, doğumdan sonra iki yıl süreyle izin kullanma hakkına sahip buluyor. Doğum yapan kadınlar, çalıştıkları yerden aldıkları izin süresince hem devletten maaşlarını düzenli olarak alıyorlar, hem de çocuk yardımı olarak ek bir ücrette kavuşuyorlar. Ayrıca anneler doğumdan sonra uzun süre ücretsiz bebek giysisi ve eşyası da veriliyor."

Bilindiği gibi, diğer sosyalist ülkelerde de doğum yapan kadına ve bebeklerine özel bir ilgi gösterilir. Bu ilgi yalnızca doğum yapan kadına değil, diğer sağlık hizmetlerinde de kendisini gösterir. Daha çok hissettiriyor. Örneğin, SSCG'de, genel sağlık hizmetlerinin daha da iyileştirilmesi yolunda bu yıl bütçeden 47 milyar dolar ek ödenek ayrıldı. Kurku yok ki bu, artan toplumsal verimlilik, dolayısıyla olarak Sovyet insanlarına maddeyi yansıtmaktadır.

Ülkemizde ise böyle mi? Elbette hayır. Sağlık hizmetlerinde genel bir ilerleme şöyle duruyor, sürekli geriye doğru adım atılıyor. Özellikle 12 Eylül askerel devirleriyle biten ve Özal hükümetiyle doruk noktasına ulaşan uygulamalar, sağlık hizmetle-

rindeki kargaşayı tüsbyle çıkması sokmuştur. Bu yeni uygulamaların esasını, devletin temel hizmetlerden "günlük yaşantı çökmesi" nantığı oluşturuyor. KİT'lere yapılan devlet sübvansiyonlarının kaldırılması, eğitim ve eğitimi destekten azaltılması ve özellikle devlet hastanelerine yapılan yardımların kısılanması, hastane giderlerinin döner sermayeye bırakılması, zaten iççilere yeterince sağlık hizmetleri götürmeyen SSK hastanelerini SSK üyesi olmayanlara da açma planları aynı hedefe yöneliyor. Hedef ise hep aynı, temel hizmetlerin yükünü emekçi halka yıkmak.

Evren-Özal ikilisi, devlet bütçesini hemden hemden bütünlüde emekçi halktan topladığı vergilerden oluşturuyor. Ne var ki, emekçi halkın sağlık sorunlarını çözmek için bütçeden sadece %2,5'lük bir pay ayırıyor. Emekçi halkın bozulmuş sağlığını kurtarması olarak geçen Evren-Özal devleti sağlık hizmetlerinin tümünü son çarşarlar KDV çerçevesine sokmakla emekçi halkın sağlığı ile oynamada yeni bir adım attılar. Doktor ve ilaç giderlerinin bütçesinden kavranan emekçi halkımızın %10 KDV zammı ile tedavi ve ilaç masraflarını karşılamakla ilgili yükümlü oldukları bir gerçektir.

Çekoslovakya'da doğum yapan anneler iki yıl ücretsiz izin kullanıp, çocuklarının masraflarını devletin karşılayabilirken, bizim çileli kadınlarımızın %10 KDV'li bebekler dünyaya getirdi. Günlük basın, Ocak ayının başında "KDV'li bebekleri" mişmiş konuşmuştu.

Sağlık hizmetlerindeki yeni uygulamalar ve KDV zammı, Amerikan silah tüccarlarına daha fazla dolar skuttamak için, hayali ihracatçılara "vergi idadesi" ödenecek, tankercileri memnun etmek ve tekelciler daha fazla milyarlar skuttamak için halktan istenen "baştalık vergisidir".

REJİMİN SOYGUN

Baştarafı 1. say.

Yaptıklarına tüm olarak halkın çıkmasına uygunsuz gibi göstermeye çalışıyorlar. Son olarak, sorunun çözümleri için biz ne öneriyoruz? Önerilerimiz si bizi, nasıl gerçekleştirilecektir?

İster genel ekonomik politikalar ister günlük ekonomik olaylar olsun bu temel noktalar dikkate alınarak ajitasyon, propaganda çalışmaları ayrıntılı yapılmalıdır.

İSTİSNA VE GÜNLÜK

Genellikle günlük yaşamımız uyku dışında başka insanlarla ilişkiler içinde geçiyor. Günlük yaşamın zenginliği ve akıcılığı içinde propaganda her zaman yürütülmeli, kitleler le kalıcı bağ kurmanın ilk ve vazgeçilmez aşamasıdır. Partinin MK'nin öncünü Plenumu kararlarında da belirtildiği gibi, ekonomik ajitasyon ve propagandanın daha da yükseltilmesi gerekiyor.

Sistemli propaganda surekli bir biçime bağlı ve yükselen propagandadır. Böylece bir çalıışma kitlelerle kalıcı bağ kurmanın hem sonucu, hem de şartıdır. Böylece bir propagandanın maddesini günlük olaylar, ekonomik ve politik konulardır.

TKP'nin Sesine Kulak ver

Hergün saat 5'de 25m 11820 kHz
Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31 m,
9585 kHz; Saat 21, 23, 01'de
49 m, 6200 kHz

Pazar günleri bunlara ek olarak
saat 15'de 31m 9585 kHz

"PARAN VARSA SAĞLIK, YOKSA ÖLÜM"

Karacigerin rahatsızsa, kanser olmasın, zehirlenmişsen ilacını dışarıdan getir. Getiremezsen 81: Zehirle, verem, ölürsün, anjin gibi bir hastalığa yakalanmışsan reçeten en az 3000 TL. Paran yoksa, sürun ya da öl!

İşte ülkemizde sağlık sloganı böyle. "Paran varsa sağlık, yoksa ölüm" Bunun en açık örneği de ilaç fiyatlarının serbest bırakılmasıdır. Böylece bir ortada bu normal karşılanabilir mi?

İlaç olayının perde arkasında neler oluyor? İlaç işverenleri, ilaç sanayinin kurulduğu 1950'li yıllardan beri hükümetle en yakın ve samimi ilişkiler içerisinde olmalarına karşın ilaç fiyatları ancak serbestleştirildi. Bunun içinde Özal çetesi bir sert koğu: "kitlelerin tepkisini frenlesek bize yardımcı olmalısınız" Demek ki sağlıkla ilgili hayasızca oynayanları halkın tepkisiyle karşılayacağını biliyorlar. Eczacıbaşı, Roche, Ciba, Phizer, Birleşik Alman vb. ilaç işverenleri, kitlelerin tepkilerini nasıl önleyebiliriz diye düündüler uzun uzun. Sonunda ilaç işverenleri sendikası adı altında toplanan bu sömürücü ANAP'ın taktiklerinden yola çıkarak yoğun bir propaganda kampanyası için büyük bir reklam ajansına başvurular. Aşçılara şunları birincisi; ilacın ülkemizde pahalı olmadığını, hatta çok ucuz olduğunu, çünkü sağlık fiyatlarının olmadığını kitlelere kabul ettirmek. İkinci haklı göstermek. İkinci; ilaç endüstrisi için, aman iyiki var, olmanaydı nice olurdu balımsı dedirtip, alısha ve ilaç sanayicilerine ve onların kolkola olan hükümete şükrettiler. Böylece döndürdükleri milyarlarca liralık entrikaları, kalitesiz, kontrolsüz ilaçları, kör oranı düşük-ürünüm yok diye isal etmedikleri hayatı ilaçları, İtalya'dan kaçak olarak soktukları kalitesiz hammaddeleri yüksek fiyatlarla faturalayıp verdikleri vurgunları, benzeri dolapları unutturmak, yeni vurgunlara, entrikalara zemin hazırlamak. Bu ekiyaları girin göstermek. Üçüncüsü ve en önemli; 1985 yılı dünyada deneme süresini tamamlamış bir çok ilacın kullanılmasına başlanacağı bir yıl. Yani ülkemize birçok yeni ve önemli ilaç gelecek. İlaç fiyatlarının serbest bırakılmasından dolayı, yükselen döviz kuru ile birlikte, emperyalist ilaç tekelleri ve ülkemizdeki fabrikacıları ilaç tekelleri, onlara bu yolu açan Özal çetesi ve faşist cuntanın "paraları", hepsi ilaç fiyatlarının üzerine binecek. İlaç fiyatlarının serbest bırakılmasıyla buna kapı aralandı.

İşte bunlar için 81'deki aylarda yoğun bir "halkla ilişkiler" adı altında propaganda başlatılacak. Bu iş tahminen 4-5 milyar liraya mal olacak. Ve iki yıldan fazla sürecek. 4-5 milyarlık reklam giderleri için rahatça ayıran patronlar, iççilere gelince zırnık koklatmazlar. Kötü yaşam koşullarından dolayı insanların hastalanır ve patronlarda 4-5 milyarlık birkaç ayda çıkarırlar.

İşte gerçek böylesine açık ve yalın. Aşçılara ulaşmaları onlara, emekçilerin ölen bebeklerine, hastalarına doktükleri gözyaşı kadar servet kazandırıcaktır. Fursat iyice anlaşılmalıdır ki, biz emekçilerin, bu soysızların nezarında bir sinek kadar değeri yoktur. Ama birleşip karşı koymazdan da bir sinek gibi kopuyorlar. Aşçılara ulaşmalarına izin vermeyelim, halkı önceden uyaralım! Faşizm cephesinin bu alçakça oyununu birliğimizle bozalım!

"YAPAN" DEĞİL "YAPTIRANA" BAK

Toplu Komut ve Kamı Ortaklığı Fonu B Başkanı Vahit Erden "Bizim görevimiz Japonya değil yaptırandır. Biz komut yapısına girmeziz, girersek boğuluruz." dedi. Ve fonda bugüne dek biriken 223 milyar liranın 188 milyar lirasına kullandıklarını açıkladı. Ama nereye ve nasıl kullandığı konusunda hiç bir bilgi yok.

Biz, "Proleter İstanbul"da komuyu ta baştan beri çeşitli yönleriyle incelemeğe çalıştık. Komunun önemli sıradan işleri geliyor. Özal ve çetesi, ülkemizi özellikle emekli halkın büyük kentlerde ücretinin dörtte üçünü sağlık kollarından yoksun komutlara kira olarak ödediğini, 2 milyondan fazla komut açığının bulunduğu çok iyi bildiklerinden, oy için çok büyük bir potansiyel olan bu kensileri "orta-direk" tanımış altında "en fazla iki yılda komut sahibi yapacakları" vaadiyle kandırdılar. İktidar durmaz da "komut fonu"nu kurdular. Bura da toplanacak kaynak için, petrol, elektrik, tekell meddeleri, her türlü ihtimal mala sanımda zamlar yapıldı. Ve de tam 223 milyar lira halkın cebinden bu yolla alındı.

Proleter İstanbul'da komuyla ilgili çıkan ilk yazınızda sunuları söylemiştik: "Özal çetesinin niyeti 'orta-direk' komut sahibi yapmak değil, tam tersine bir yandan inşaat holdinglerine finans kaynağı yaratmak, öte yandan komut vasıdıyle oy çalmak" Özal üzerinden iki yıla yakın süre geçti. Şimdi durum birin iki yıl önce belirtildiği sonuca vardı. Yani "orta-direk" komut sahibi olmadı. Ancak iki yıla yakındır komut fonuna hergün 60 ile 100 lira arasında para ödedi. Sonunda Özal "Türkiye'de komut sorunu yoktur" diyerek için içinden ayrılmaya çalıştı.

İnşaatlarda artan birim maliyetler, (1985 yılında 52bin lira olan 1 metrekareselik birim maliyet son iki ay içindeki zamlarla %40 daha arttı) ferdî kredilerdeki yüksek faizlerle ortadireğin komut sahibi olamadığını bu rakamlarda açıkça ortaya koydu. Vahit Erden'in açıkladığına göre 5 bin kişi kredi için başvuruda bulunmuş. Varsayalım ki bu 5 bin kişiye 1.750.000 TL kredi verildi. Bu paranın tamamı 8 milyar 750 milyon yapılar. 188 milyar lira kullandığına göre, 179 milyar 250 milyon nereye kullandı?

Bu sorunun yanıtı yazımızın başında verdiğimiz Erden'in demesinde yatıyor. "Japonya değil, yaptırınız" Yani biz komut yapılıyor, Japonya firmalara kredi veriyorsunuz. Başında da sık sık yer alan haberlere göre batan şirketleri kurmaları için gözler fondaki paraya dikilmiştir. Şimdi de Fransız Siatag gibi faşist patronların elindeki inşaat kuruluşları haral haral Ege, Marmara sahillerinde arap turistler için sayfiye konutları yapımına başladılar. Komut fonundaki paraların %20 faizlerle bu şirketlere aktarılıyor. İfine hesaplarına göre 188 milyar lira "ortadireğin" komut gerekliğini için kullandığıydı, şu anda 100.000 "ortadirek" alıcısının bu sürede içinde komut sahibi olması gerekiyordu.

Beden Korkut masallarındaki Deli Demrul'un kalcanı çekip, bir köprü başını tutup geçenden bir akçe, geçene yenden iki akçe haraç almış misali, milyonları "komut" kandırmasıyla baraka boğmak nereye kadar sürecek? İHF reçeteleriyle "sinekten yağ çikaras" politikasının fabrikasını emekçi halka ödeten bu baraz çetesininin, kargısına dikilmeliydi. Hiçbir zaman bu kongullarda sahip olamayacağınız bir komut için, "komut fonu için neden bütçeye para ödüyünüz" sorusunu soramaz lıyız. Bu, her komüniste, devrinciye, dğ sokrata, her nazisli insana düşen bir görevdir.

İLAHİ CİVAOĞLU!..

Güneş Gazetesi bağyazarı Güneri Cıvaoglu, Sarayhané mitinginin "sevimsiz politika" olarak nitelendirerek "mitingün adı da biraz fazla abartmalı. 'Boş tencere Mitingi'." diyor. Ve devam ediyor: "Ev kadınlarının boş tencereleri, kâğıtlarla takardılar insan seli gibi ağıtları Şili'den bir kötü kopya.. Gerçek doğa ve buram buram çalma kokan bir aktarmacılık.. İstanbul'un en yoksulu, elli misine sekiz 10 igneyle sahilde olta atar, istavritten doyar, istavrit satar kazanır..

Elbette sıkıntı büyüktür. Türkiye insanı çok zorlanmaktadır. Ama boş tencere.. İnsan' (10 Haziran Güneş) Güneri Cıvaoglu bu müthiş önerisi ile sadece ağıla değil, onun nedenlerinden olan işsizliğe de çözüm getiriyor. Evet, sayıları 5 milyonu aşan işsizler ordusunu İstanbul'daki ve öteki Sahil kentlerindeki kollarına iç bulmak için yatarım yapma derdi sosa eriyor. Müjde Özal efendi. Belki sen bile düşünememişindir büyülemini 'Yapacağın tek şey her işsize 'elli arşın misine sekiz on igne' dağıtmak

tar. Denizde istavrit bol. Adam başına çok 200 liralık yatarım yaptın mı ne işsizlik kalır, ne de yoksulluk. Gözlemlerinde birisi çıkıp 'başbakanın işsiziz, açış'ını dedi. Yanında bol bol misine, igne bulundur. Hepsine dağıtıver sevmana. İlgili Cıvaoglu. Sen de ne akıllar varmaz? Özal efendinin haberi yok?

Feki Güneri bey senin "insan" dediğin yazını yazdığı gün öteki gazetelere hiç göz atmadın mı? Aynı günkü Sabah gazetesinde yarım yakın sayfa kaplayan haberi okumadın mı? Gülcan Usta'nın 14 yaşındaki kız çocuğunun farıdan iki pi de çalarken suçüstü yakalandığını evde anne ve kardeşlerinin aç beklediğini, bu yüzden emek çaldığını söyleyen Gülcan'ın polise yakalanıp adliyeye sevkedildiğini gördün mü? Elbette görmediniz. Biliyorsunuz suçlu ağıktan, yoksulluktan kavraman milyonlarca emekçinin olduğunu. Biliyorsanız da işine gelmiyor. Boş tencerelerin çıkardığı gürültü seni ve senin iktidarını rahatsız ediyor. Zencek te...

İNSANLARLA KALICI İLİŞKİLER KURMAK ZORUNDAYIZ

Elanize aldığımız gazetenin seri ilanlar bölümüne, sokakta yürürken sağında, solunda ki direklere, duvarlara baktığımızda gözümüzü çarpan ilk şey "ota makinacılar, overlokçular arıyoruz" "Heret doğduğum, sigorta yapılar" türünden ilanlarla karşılaşıyoruz. İlan ve atelyesi çoktur bu işkolunun. Hemen hemen her sokakta, her evin hemen hemen her mahallede, her sokakta birkaç tane atelye vardır.

Ben ilanı ve atelyesi çok "Sre-ti" "tatınkar" olan bu işkolunda birinci sınıf makinacı olarak çalışıyorum. Küçük küçük atelyelerin çok olduğu gibi sorunu da çoktur bu işkolunun. Son yıllarda patlama düzeyine çıkan atelyelerin çoğunda sigorta, yemek yoktur. Küçük çocuklar yarı aç yarı tok üçeşey hafta sonlarında elcilerine sıkıştırılan 3-5 bin liraya çalıştırılır. Atelyelerin, birkaç diğünde, durumu çok iyi sanki? Birçoğu ayakta kalabilmek için savaş veriyor. İçki ayıklanarak ödeyemedikleri gibi, tekelele aldığı makinaları nan bonolarında ödeyememekle yükümlüdür. Ne yapacaklarını bilemiyorlar. Komutunun birçok atelye sahibi "bisi-siki kurtuluş için bir umutlu, neki umutlar buse dönüştü, ne yapacağımızı şaşırık." diyorlar.

Bir yende ücretini alamayan, içten stalip işsiz kalan işçiler, öte yandan zor durumda olan atelye sahipleri. Bu durumda ben ne yapmalı, bu insanlar arasında nasıl çalışmalıydım? Her iki kesile de ancak iki işçiler kurmak gerekirdi. İşçilerle olanlarla aile bağlarını kuvvetlendirerek girdim. Sorularına elden geldiğince ortak çözüm arıyoruz. Çocukları olanların çocukları ile ilgiliniyoruz. Bekar-

larla gezilere gidip birlikte eğleniyorduk. Süreç içerisinde birçoğu ile sağlam bağlar kurduk. Artık sorunların özünü inebiliyorduk. İşçilere genel den özele ülke sorunlarını anlatırken, atelye sahiplerine, parti programında yer alan emek ve sanatkarlarla ilgili bölümü uygun bir dille anlatmaya başladım. Sonuçta gördüm ki plan 1, programı, soruları bir çalıışma ile her iki kesim arasında da etkili ola bildim.

DEMOKRASİ...

(Bağtarafı önde)

sesini alandakilerin sesine katılmak çekinen, bedirgin, bekleyiş içinde olan insanların çoğluğu da bir gerçek. Ne ki bu yüzden kararsızlığa kapılmamak gerek. İnsanlar, kendilerini, güçlerine olan güvenleri arttırmak, yapılan ayırtmaların sonuçlarında bazı kazanımlar elde ettikçe politize olacaktır. Bugün bu eyleme katılmaktan çekinen, ikircim gösteren binlerce insanın, ileri de yapılacak bu türden eylemlerde aktif olarak yer alacaklarını söylemek yanlış olmaz.

İşçilerin politize olması, harekettiriliğinin artması, iş, emek, özgürlük istemini güler bir sesle haykırmış için elbette yapılacak daha çok şey var. Sol güçlere bu konuda büyük görevler düşüyor. Başlı 9 Haziran günü terisi, demokrasî savaşına açıldan itibaren bir adım, bu adımı atmadı sol güçler, halkın az önemli katkılarında bu anlamda, bundan sonra atılacak her adım, demokrasî savaşını daha da güçlendirmek yönünde olmalıdır. Komünistler bugüne dek olduğu gibi bundan sonra da demokrasî savaşının serpilip gelişmesi için görevlerine düşen sorumlu görevi eksiksiz yerine getireceklerdir.

AMERİKALİ;
ÜSLERİNLE,
SİLAHLARINLA,
AJANLARINLA
DEPOL!

TÜRKİYE'NİN
GÜÇLÜ BİR
TKP'NE
İHTİYACI VAR